

за показване на мѣсто-то, отъ дѣто гледала царица Елена като откривали въ пустия кладенецъ Спасителява Кръсть. Отъ този параклисъ сходя по 13 стѣпала води въ друго подземіе, — въ само-то мѣсто на обрѣтението на животворящия Кръсть.

Слѣдъ завръщане-то изъ подземна-та църква въ горѣпоменѣта-та галлерей, като слѣдовашъ по нея между стѣна-та на храма Въскрѣсеніе отъ една-та страна, а отъ друга-та соборна-та негова църква, видишь называемыя параклисъ Раздѣленія Ризъ, дѣто войны-тѣ дѣлили ризы-тѣ на Спасителя и мятали жребій за Негова-та одежда. Този параклисъ принадлежи на Армены-тѣ. Не много далечъ отъ него е зазидана врата, наричвана Левантинска.

По тѣзи галлерей къмъ сѣверъ е параклисъ въ име-то св. Лонгина Сотника, дѣто той стоялъ въ време-то на смърть-та на Богочеловѣка и увѣрявалъ въ Него.

Като забыколишь соборнѣ-тѣ църкви надесно, встѣпашъ въ особно отдѣленіе. Тукъ подъ престола стои каменна клапа, наричвана Узы на Спасителя; тя е пренесена тукъ изъ градска-та тъмница. Въ тѣзи узы былъ окованъ Божественный-тъ Страдалецъ до сутрена-та, предъ отвѣждане-то Му при Пилата.

Недалечъ отъ узы-тѣ на Спасителя, по-налѣво въ тъмота, нахожда-са мѣсто, — коюто неволно покъртя душѣ-тѣ на челѣка, — дѣто понапредъ было пещера, въ която затваряли Спасителя, до катъ на Голгоѣа ставали приготвеня-та за Негово-то распетіе. Когато отъ тукъ Го повели на распетіе, Негова-та скърбяща Майка, подкрѣпяна тука отъ благочестивы жены, проливала слъзы, въ туй само-то време, когато распевали Божественныя Нейнъ Сынъ. Туй мѣсто, що е параклисъ Страданій Богоматере, наричатъ и сега тъмница. Казватъ, че тѣзи пещера была живѣлище на градинаря на Іосифова вертоградъ.

Като са-завърнешъ изъ туй отдѣленіе и тръгнешъ къмъ западъ, — между колонны-тѣ, приближавашъ-са къмъ величественна-та трулла (кубе) Светаго Гроба, и къмъ особенныя отдѣлъ на Латинска-та църква; тя нѣколко са-изсача на страна и занимава мѣсто отъ бывшій верто-